N°. 32. 1855.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 20 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 6 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 2.) *BESLUIT van den 15den Januarij* 1855, *houdende vernietiging van art. 37 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van den raad der gemeente* Putten.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 20sten December 1854, n°. 113, 2de afd., daarbij overleggende een aan Ons gerigt verslag van Gedeputeerde Staten van *Gelderland*, betrekkelijk art. 37 van het reglement van orde voor de vergadering van den raad der gemeente *Putten*, laatstelijk door dien raad vastgesteld;

Overwegende, dat het bedoelde artikel van het reglement voorschrijft: „Bij ziekte, afwezigheid of andere verhindering wordt de secretaris tijdelijk, uiterlijk zes maanden, vervangen, bij beslissing van den raad of door eenen der ambtenaren van het gemeentebestuur aangesteld, of door eenen der wethouders, die zich dan door een klerk kan doen adsisteren;"

dat volgens art. 23 *f* der gemeentewet het lidmaatschap van den raad onvereenigbaar is met de betrekking van ambtenaar, van wege het gemeentebestuur aangesteld, of daaraan ondergeschikt, behoudens de betrekking van den burgemeester, die secretaris der gemeente is, om tevens lid van den raad te zijn;

dat alzoo ook de betrekking van wethouder, als kunnende ingevolge art. 79 der gemeentewet, geen ander dan een lid van den raad tot wethouder benoemd worden, onvereenigbaar is met de betrekking van ambtenaar, van wege het gemeentebestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt;

dat, wel is waar, bij art. 37 van het reglement slechts eene tijdelijke opdragt van het secretariaat bedoeld wordt, doch dat de persoon, die tijdelijk met de waarneming van het secretariaat belast wordt, zoolang die waarneming duurt, evenzeer als ambtenaar aan het gemeentebestuur ondergeschikt is als een definitief benoemd secretaris;

dat bij art. 105 der gemeentewet wel aan het reglement van orde voor de raadsvergaderingen de bepaling wordt overgelaten van de wijze, waarop de secretaris bij ongesteldheid, afwezigheid of ontstentenis vervangen zal worden;

dat echter de wet bij die bepaling niet bedoeld kan hebben, dat de raad in de tijdelijke opdragt van het secretariaat aan geene regelen gebonden zou zijn, maar integendeel moet geacht worden te willen, dat ook bij die tijdelijke opdragt de door haar ten aanzien van den secretaris gegeven voorschriften in het oog worden gehouden;

dat immers, wierd eene andere uitlegging aangenomen, de raad het secretariaat ook door een minderjarige, een vreemdeling, of iemand die het volle genot der burgerlijke en burgerschapsregten mist, tijdelijk zou kunnen laten waarnemen, hetgeen buiten twijfel nimmer in de bedoeling des wetgevers gelegen kan hebben;

Gelet op art 153 der gemeentewet;

Den Raad van State gehoord (advies van den 5den dezer n°. 8);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 11den Januarij 1855, n°. 131, 2de afd.,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 37 van het reglement van orde voor de vergaderingen van den raad van *Putten*, laatstelijk door dien raad vastgesteld, te vernietigen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 15den Januarij 1855.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

VAN REENEN.

Uitgegeven den *drie en twintigsten* Januarij 1855.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

(Staatsblad n°. 3.) *BESLUIT van den 15den Januarij* 1855, *tot nadere wijziging van dat van 8 Februarij* 1849 (Staatsblad *n°. 6*), *houdende organisatie van het corps Ingenieurs van den Waterstaat.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 6den Januarij 1855, n°. 211, 3de afdeeling B.;

Gezien het Koninklijk besluit van den 8sten Februarij 1849 (*Staatsblad* n°. 6), houdende organisatie van het corps Ingenieurs van den Waterstaat;

Gezien Onze besluiten van den 20sten November 1851 (*Staatsblad* n°. 146), 29 Januarij 1853 (*Staatsblad* n°. 9) en 11 Januarij 1854 (*Staatsblad* n°. 2), tot wijziging van sommige bepalingen van eerstgemeld Koninklijk besluit;

Den Raad van State gehoord (advies van den 12den dezer n°. 21),

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Met wijziging van het 5de artikel van het Koninklijk besluit van den 8sten Februarij 1849 (*Staatsblad* n°. 6), wordt de uitzondering opgeheven voor de waarneming van de dienst in het 5de en 8ste district en zal, met ingang van 1 Januarij 1855, in *elk* district zijn een Hoofdingenieur.

Art. 2. Met wijziging van art. 6 van dat besluit, wordt, met ingang van 1 Januarij 1855, het getal van Hoofdingenieurs der tweede klasse bepaald op *zes* en het getal van de Ingenieurs der eerste klasse op *dertien*.

Art. 3. Het 9de artikel van dat besluit wordt gewijzigd als volgt:

Er is een corps van vaste of gewone opzigters, in *vier* klassen verdeeld en op belooningen, als volgt:

vijftien opzigters van de 1ste klasse op f 1200 's jaars;
twintig opzigters van de 2de klasse op f 1000 's jaars;
veertig opzigters van de 3de klasse op f 800 's jaars;
vijf en twintig opzigters van de 4de klasse op f 700 's jaars.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken wordt tot de benoeming en aanstelling dier opzigters gemagtigd.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, alsmede aan de Algemeene Rekenkamer, en hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 15den Januarij 1855.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

VAN REENEN.

Uitgegeven den *drie en twintigsten* Januarij 1855.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

DE KOCK.

Bij Koninklijk besluit van den 1sten Februarij 1855, n°. 96 is aan *G. F. L.* baron *Rengers*, gewezen Gouverneur der provincie Groningen, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 4000 's jaars, op grond van art. 6 alinea 3 en van art. 43 der wet van den 9/3 Mei 1846/51 (*Staatsblad* n°. 24/49).

Bij Koninklijk besluit van den 28sten Januarij 1855, n°. 71, is aan den heer mr. *W. H. Rooijer*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als rijks-advocaat in Overijssel, onder dankbetuiging voor de door hem aan den lande bewezen diensten en behoudens aanspraak op pensioen; zijnde voorts bij hetzelfde besluit met de waarneming der betrekking van rijks-advocaat in de provincie Overijssel belast, de heer mr. *G. Rooijer*, advocaat bij het provinciaal geregtshof te Zwolle.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 30sten Januarij 1855, n°. 114, eervol emeritaat met pensioen verleend aan de navolgende predikanten, als aan:

R. O. Aitton, predikant bij de Hervormde gemeente te Zevenbergen, ingaande 1 Maart 1855;
D. Bruins, predikant bij de Hervormde gemeente te 's Graveland, ingaande 1 Julij 1855;
D. A. Buijt, predikant bij de Hervormde gemeente te Nisse, ingaande 1 Maart 1855;
P. C. Molhuijsen, predikant bij de Hervormde gemeente te Deventer, ingaande 1 Februarij 1855;
H. C. Straeter, predikant bij de Evangelisch-Luthersche gemeente te Maastricht, ingaande 1 April 1855;
L. L. H. Gaukes, predikant bij de Hervormde gemeente te Baarn, ingaande 1 Maart 1855.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

Blijkens berigten uit Londen van gisteren ochtend was de ministeriele krisis nog niet afgeloopen. Naar het gerucht zouden de voornaamste leden van het afgetreden kabinet, met uitzondering van lord Aberdeen en den hertog van New Castle, thans het meest in aanmerking komen bij de plannen tot zamenstelling van een nieuw ministerie.

Het bedenkelijke der tijdsomstandigheden, waardoor het moeijelijk is mannen van genoegzame moed en talent voor de zware taak des bewinds te vinden, is het juist ook wat een spoedigen afloop der ministeriele krisis doet wenschen, niet in Engeland alleen maar ook bij Engelands bondgenooten. Zoo zegt de Parijsche *Constitutionnel*: Vraagt men, welken indruk de jongste zittingen van het Britsche Parlement in Frankrijk gemaakt hebben, dan vindt men bij de meesten de vrees dat eene ministeriele krisis de moeijelijkheden zal vermeerderen van een tijdsgewricht

hetwelk geen traagheid of besluiteloosheid gedoogt. Van de kracht die voortvloeit uit eenheid van inzigten bij de beide gouvernementen, gelijk in de beide landen, kunnen wij niets missen, zoo wij het beoogde doel zullen bereiken."

— De berigtgever van de *Times* meldt uit het Britsche legerkamp voor Sebastopol, dat de desertie onder de geallieerde troepen grooter was dan men zou verwachten.

Die van den *Morning Herald* schrijft dat een Britsch regement, hetwelk in het begin van November ll. te Balaclava geland was met eene effective sterkte van 1100 man, op 20 Januarij jl. slechts 117 weerbare mannen telde, terwijl een ander regement als zoodanig ontbonden was omdat het nog maar zes man leveren kon voor de dienst in de loopgraven. De *Globe* meldt dat in het Britsche legerkamp den 16den Januarij slechts 11,000 man als weerbaar opgegeven werden.

— Blijkens de jongste berigten uit Britsch Indie leed de bevolking aldaar veel door de duurte der rijst. Te Madras heeft dezelve aanleiding gegeven tot een oproer, hetwelk door hulp der gewapende magt gestuit is, nadat er veel schade aangerigt was. In Ceylon waren moeders die hare kinderen voor voedsel verkochten.

FRANKRIJK.

De Fransche minister van buitenlandsche zaken heeft, onder dagteekening van 26 Januarij jl., eene belangrijke circulaire betrekkelijk het Oostersche geschil aan de Fransche gezanten in Duitschland gerigt, waarin het volgende voorkomt: » Zoodra Rusland zijne heerschzuchtige plannen ontmaskerde, heeft onze staatkunde zeer bepaalde omtrekken aangenomen. Turkije bij te staan in zijn weêrstand tegen een onregtmatigen en voor het algemeene magtsevenwigt gevaarlijken aanval, door eene ontzagwekkende verklaring van aller eenstemmigheid Rusland te doen afzien van eene door het algemeene regtsbesef gewraakte onderneming, des noods al de krachten van Europa tot afwering van een gemeenschappelijk gevaar te vereenigen, dat was het plan van Frankrijk en Engeland. Gedurende het afgeloopen jaar hoopten wij zoo doende ons doel te bereiken. Te Weenen werden conferentien geopend; en reeds uit de keuze dier plaats, gelijk uit onze gedachtenwisselingen met Oostenrijk en Pruissen, bleek genoegzaam, dat Frankrijk en Engeland, wel verre van Duitschland te willen voorbijgaan, integendeel wenschten zich met hetzelve te verstaan, het in zekere mate tot regter in het geding te maken, althans niet buiten zijn weten en tegen zijn belang het geschil af te doen. Nog nooit, geloof ik, was het gebeurd dat twee oorlogvoerende mogendheden van dien rang over de deugdelijkheid harer zaak, toen deze reeds door hare legers werd volgehouden, een plegtig advies vroegen van andere mogendheden, insgelijks van den eersten rang, maar nog door niets gebonden, en dusver in naauwe betrekking met de tegenpartij staande.

» Doch, dat daargelaten, terwijl de sedert 1815 onder de groote Staten heerschende geest van verzoening door Frankrijk en Engeland gehuldigd werd, kan men zeggen dat de eerste protokollen der Weener conferentie als de considerans waren van een door Europa tegen Rusland geveld vonnis; en men behoeft ze slechts te herlezen om te zien dat in diezelfde protokollen buitendien de grondslagen gelegen waren van een werkdadig verbond tusschen al derzelver onderteekenaren. De aard der zaken moest hen van de theorie tot de praktijk doen overgaan. Het was niet mogelijk dat de kabinetten van Berlijn en Weenen op den duur, als ik mij zoo uitdrukken mag, de rol van een in consult geroepen geneesheer speelden; en weldra kwam het zoo ver, dat men òf tot daden overgaan òf zich klein maken moest. Op dit punt is het dat tusschen de beide groote Duitsche hoven zich oneenigheid voorgedaan heeft.

» Pruissen hield op, zich bij de conferentien te doen vertegenwoordigen; en al heeft het, gelijk het beweert, niet uitdrukkelijk geweigerd ze bij te wonen, het is althans uitgemaakt en ook door het gemis van Pruissens naam onder de nota's van 8 Augustus blijkbaar, dat deze mogendheid niet langer hare verklaringen en handelingen in volle overeenstemming met die van Oostenrijk meende te moeten houden.

» Deze staat van zaken werd al erger en erger; en het verdrag van 2 December kwam tot stand. Voor het Berlijnsche kabinet is uitdrukkelijk de toetreding tot deze overeenkomst opengehouden; en het Fransche gouvernement heeft alles gedaan om die toetreding te verwerven; gelijk zijne bondgenooten heeft het zich geleend tot iedere inschikkelijkheid in den vorm, welke het Pruissische hof tot aansluiting kon bewegen. Dusver hebben zijne pogingen niet gebaat; en de tegenwoordige houding van dat hof schijnt te bewijzen dat deszelfs stroefheid niet zou moeten worden in verband gebragt met een punt van diplomatieke beleefdheid maar met eenen kring van denkbeelden, waarin noch Engeland, noch Frankrijk, noch Oostenrijk deelen. Uit dit oogpunt is het eene zaak van bedenkelijken aard voor den Duitschen Bond, en alleen van die zijde wil ik ze met u beschouwen.

» In spijt van de opregtste en standvastigste wenschen der Westersche mogendheden, is eene breuk van zedelijken aard tusschen Oostenrijk en Pruissen gekomen, en hierdoor staat Duitschlands eenigheid wankel, terwijl zij door de eendragt dier beide hoven verzekerd zou zijn. De zamenwerking kan alleen hersteld en bevestigd worden door de vastberadenheid en het doorzigt van de andere leden des Bonds.

» De Bondsvergadering moet kiezen tusschen twee zienswijzen: Oostenrijk, eene zamenwerking van bloot defensiven aard vragende, meent dat het tijd is om zich tot het verleenen daarvan gereed te maken; het wijst op den geheelen staat der zaken, op de zamentrekking van Russische troepen aan zijne grenzen, op de verpligtingen waaronder het zich gebragt heeft door de Donau-vorstendommen te bezetten, en tot wier naleving het in een oogenblik zou kunnen genoopt worden door eene beweging gelijk de jongste inval van Russische troepen in de Dobrudscha; ten slotte voert het aan, dat het herstel des vredes nog niet verzekerd is doordat Rusland eenen grondslag voor onderhandeling aangenomen heeft.

» Pruissen daarentegen verklaart, zich op de gezindheid van het Russische kabinet geheel te verlaten en alzoo voorzorgmaatregelen tegen het ingebeelde gevaar van eenen aanval onnoodig te achten. De Hemel verhoede, mijnheer, dat ik iemands bedoelingen verdacht make; maar ik mag zeggen dat men bij een strijd tusschen betuigingen en feiten, tusschen gissing en zekerheid, niet eenvoudiger en wijzer kan doen dan zich te houden aan hetgeen door een ieder op dezelfde wijze beoordeeld kan worden.

» Is het niet waar dat eene aanzienlijke en strijdvaardige Russische krijgsmagt in Polen en op de grenzen van Gallicie en Zevenbergen gelegerd is? Dat de Oostenrijkers en de Russen aan den Pruth of den Beneden-Donau door een toeval handgemeen kunnen worden? Dat de betrekking tusschen de kabinetten van Weenen en St. Petersburg van uiterst teêren aard is? Kan men zeggen dat er algemeen geloof aan een spoedig herstel des vredes bestaat? Is het zelfs niet onzeker of de toetreding van den vorst Gortschakoff tot de vier waarborgpunten wel van zulk een aard is als eerst geloofd werd? Men kan deze vragen niet doen zonder ze te gelijk te beantwoorden en alle aanzoeken van Oostenrijk bij zijne eedgenooten te regtvaardigen.

» Ik heb niets meer te behandelen, mijnheer, dan twee grieven van het Berlijnsche kabinet: dat het niet met den voortgang der onderhandelingen bekend gehouden is, en dat men het voor de toekomst van het overleg over de Europesche aangelegenheden schijnt uit te sluiten.

» Aangaande het eerste punt zal ik alleen zeggen dat, zoo er gewigtige beschikkingen gemaakt zijn zonder Pruissens deelneming, zulks een gevolg daarvan is dat het zich zelf afgezonderd heeft van de mogendheden, die niets liever wenschten en nog wenschen dan zich met Pruissen te verstaan. De wil der meerderheid is de wet voor iedere vereeniging van menschen, terwijl onderling vertrouwen hare ziel is. Pruissen verkoos niet te blijven en verder te gaan op het terrein hetwelk met meer vastberadenheid door Frankrijk, Engeland en Oostenrijk ingenomen werd; het had regt om die keuze te doen, ik erken het; maar zoodra het van dat regt gebruik maakte, scheidde het zich van de overige mogendheden, en dezen hadden voorzeker het regt om niet langer met Pruissen in afspraken en vertrouwelijke mededeeling harer verdere plannen te treden. Dit zijn waarheden van den allereenvoudigsten aard.

» Het overleg over de Europesche aangelegenheden is in de laatste veertig jaren doorgaans tusschen vijf mogendheden gehouden. Evenwel is, in eene der vroegere handelingen over het Oostersche vraagstuk, door vier van die mogendheden, zonder Frankrijk, eene schikking gemaakt. Het gezamenlijk overleg is eerst hersteld na het voorval hetwelk aanleiding tot het verdrag van 13 Julij gaf. Iets gelijksoortigs zou alzoo in de tegenwoordige omstandigheden kunnen plaats hebben zonder afwijking van den regel. Om zich in een geding te kunnen mengen, moet men eenen regtsgrond hebben; en de eenige regtsgrond, dien Pruissen aanvoert, is zijne hoedanigheid van groote mogendheid. Door wien ooit aan het Berlijnsche kabinet zijn rang moge betwist worden, niet door ons, mijnheer; maar in deze wereld zijn geene regten zonder pligten; en gemeenlijk onderhandelt men niet over de vredesvoorwaarden, tenzij men oorlog gevoerd of zich ten minste onderworpen heeft aan de kans om in den oorlog betrokken te worden. Is zulks met Pruissen het geval? Heeft het eene keuze tusschen de oorlogvoerende partijen gedaan? Is het met Rusland in verbond getreden of wel met ons? Zoolang het geen partij kiest, geeft het vrijheid tot alle onderstellingen en sluit het zich eigenwillig buiten de conferentie. Zou het daartoe welligt toegang kunnen vragen op grond van het verdrag van 13 Julij 1841?

» Aangaande dit verdrag moet een van beide aangenomen worden: òf het is wegens zijne voorafspraak een veelbeduidend staatsstuk; òf het strekt alleen om in zijne bijzondere bepalingen een door de Porte aangenomen regel of gebruik te bekrachtigen. Kortom, Europa heeft in dat verdrag een wezenlijken waarborg aan Turkije willen geven, òf slechts aan Frankrijk eene gelegenheid verschaft om met eere weder in de Europesche raadsvergadering te treden.

» Door ons is de eerste dier beide opvattingen omhelsd; en vooral als onderteekenaren van het verdrag van 13 Julij 1841 zijn wij den Sultan thans ter hulp gekomen. Zoo Pruissen aan dat staatsstuk, hetwelk het onderteekend heeft, dezelfde waarde toekent als wij, dan mogen wij zeggen dat het zich aan de daaruit voortvloeijende verpligtingen onttrokken heeft, en dat het, bij volharding in zijne betreurenswaardige lijdelijkheid, het regt verliest om deel te nemen aan de herziening van een verdrag hetwelk het goedvindt onuitgevoerd te laten, of wel van alle beduidenis te ontdoen. Alsdan zou er niets anders te doen blijven dan bij het eind der onderhandelingen een middel te vinden om ons met het Berlijnsche kabinet te verstaan over het eenige gedeelte der overeenkomst van 13 Julij 1841, hetwelk in deszelfs oog eenige waarde zou gehad hebben, dat is te zeggen, over de regeling der vaart van oorlogsschepen door den Bosporus en de Dardanellen, of over het sluiten dier zeeëngten; en het Fransche gouvernement zou van zijnen kant zeer gaarne de hand leenen tot elke schikking, die zou kunnen strekken, eensdeels om aan Pruissen waarborgen te geven van gelijke waarde als de in 1841 verworvene, en anderdeels om het weder op eene plaats te brengen, welke met hare onafscheidelijke gevaren en voordeelen onophoudelijk door ons aan Pruissen aanbevolen en toegewenscht is."

De Fransche minister besluit zijn schrijven aldus: » Het Berlijnsche kabinet heeft derhalve alleen aan zich zelf de positie te wijten waarin het zich bevindt, en die het des verkiezende wijzigen kan. De Duitsche Staten van den tweeden rang zullen zich dus niet laten overreden om ons te laste te leggen, dat wij middellijk het gewigt van hun eedgenootschap hebben willen verminderen door opzettelijk eene der beide groote Duitsche mogendheden uit te sluiten van Europa's toekomstige schikkingen."

— In den Franschen *Moniteur* van den 2den dezer is het volgende medegedeeld: » Sedert eenige dagen zijn voor het Fransche leger naar de Krim gezonden: 150 barakken voor officieren en 950 voor 30,400 soldaten, die te Toulon en Marseille vervaardigd waren; 450 barakken voor officieren en 1500 voor 3900 soldaten, wier vervaardiging in Engeland uitbesteed was; 210 houten stallen voor 10,000 paarden, die te Parijs waren besteld.

» In een landsgebouw te Konstantinopel, hetwelk door de Porte voor onze geneeskundige dienst beschikbaar gesteld is, zal, door toevoeging van houten loodsen, plaats gevonden worden voor 1200 zieken of gekwetsten.

» Sedert 15 November ll. heeft het aantal zieken en gekwetsten in onze militaire hospitalen in en bij Konstantinopel steeds slechts 3500 tot hoogstens 4000 bedragen; er zijn in een tijdsbestek van vele maanden slechts omstreeks 1000 lijders gestorven."

In de Fransche hospitalen te Konstantinopel schijnt de inrigting en verpleging beter te zijn dan in de Engelsche; volgens den Parijschen *Constitutionnel* telt men in de Fransche één sterfgeval op 271 verpleegden, en in de Engelsche één op 88.

RUSLAND.

Het Russische gouvernement heeft (gelijk reeds met een enkel woord gemeld is) de toevlugt tot de uitgifte van onverwisselbaar papiergeld genomen, na tot goedmaking der oorlogsuitgaven het middel van geldle-

ning beproefd en dat van belastingverhooging in zekere mate aangewend te hebben. Bij eene ukase van 27 Januarij jl. is bepaald dat er nieuw papiergeld zal worden uitgegeven, hetwelk drie jaar na het herstel des vredes of, zoo doenlijk, eerder uit den omloop genomen en intusschen door nederlegging in eene rijkskas van een zesde der waarde in specie gewaarborgd zal worden.

In den aanhef van dit Keizerlijk besluit wordt gezegd: » Het is aan onze volhardende en opregte pogingen niet gelukt, een eind te maken aan den oorlog die Rusland aangedaan is omdat het zijn regt en zijn grondgebied verdedigt. Deze oorlog zou van langen duur kunnen worden en buitengewone uitgaven kunnen medebrengen, welke de gewone inkomsten te boven gaan. Ten einde de schatkist in al de tegenwoordige behoeften kunne voorzien zonder invoering van nieuwe en zonder verzwaring der bestaande belastingen, wordt de staats-thesaurie gemagtigd om de voorziene buitengewone uitgaven te dekken door tijdelijke uitgifte van staats-credietbiljetten."

— Volgens de berigten uit het Fransche legerkamp voor Sebastopol van 28 Januarij jl., had men er sedert eenigen tijd zeer fraai weder, en was bevel gegeven om de batterijen bestendig gereed te houden tot hervatting van het vuur tegen de vesting; terwijl de Russen in de laatste dagen geene uitvallen gedaan hadden.

De Parijsche *Moniteur de l'Armée*, die van wege het Fransche ministerie van oorlog wordt uitgegeven, behelst een op 15 Januarij jl. voor Sebastopol geschreven brief; men leest daarin: » De generaal Canrobert heeft wegens de guurheid van het saizoen en de belemmering van het verkeer door de sneeuw, last gegeven om de herwaarts bestemde Fransche troepen te Konstantinopel op te houden. Wij hebben thans geen behoefte aan versterkingen. De vijand heeft, daar het onderhoud der troepen nabij Sebastopol hem moeijelijk viel, een goed gedeelte zijner krijgsmagt naar Baktscheh-Serai en zelfs naar Simpheropol moeten zenden, van waar zij niet zal terugkomen zoolang het vervoer door den staat der wegen zoo zeer bemoeijelijkt wordt.

» Reeds nu valt het moeijelijk, in het onderhoud van het garnizoen van Sebastopol, zoo als het thans samengesteld is, te voorzien. Eene Russische brigade is gelegerd aan de Belbeck, aan den regter kant der Tschernaya, waarheen de divisie van den generaal Liprandi terugtrok toen zij den linker oever dier river ontruimde; er zijn daar nog slechts twee regementen, die dag op dag twee bataillons naar Baktscheh-Serai moeten zenden om de noodige levensmiddelen te halen. Wat betreft de Russische cavalerie, hier volslagen gebrek aan alle benoodigdheden lijdende, heeft zij zich in de binnenwaarts gelegen dorpen verstrooid, doch zonder in de rigting van Perecop ver voorwaarts te trekken. Nabij Eupatoria staan 5 of 6000 man Russische cavalerie, kozakken en reguliere ruiterij; zij houden die plaatsen ingesloten.

» Te Eupatoria zijn thans omstreeks 16,000 man Turksche troepen vereenigd. Men is ijverig werkzaam tot voltooijing der verdedigingsmiddelen op dat punt, hetwelk niet weinig gewigt heeft voor de operatien die het aldaar gevormd wordende legercorps mogt ondernemen."

DUITSCHLAND.

De Beijersche Kamer van afgevaardigden heeft den 1sten dezer aan de regering een crediet van zes millioen gulden voor het leger bewilligd.

Bij de Wurtembergsche Stendenvergadering is den 31sten Januarij een wets-ontwerp ontvangen betreffende de vermeerdering van het leger en de ligting van recruten voor de jaren 1855—1857.

ITALIE.

Volgens de jongste berigten uit Turijn schijnt het Sardinische gouvernement van den Pauselijken Stoel een schrijven ontvangen te hebben, houdende eene waarschuwende berisping wegens de voorgenomen en aan de wetgevende kamers voorgestelde opheffing van kloosterorden.

Deze aangelegenheid was ook het hoofdonderwerp der allocutie, die door den Paus den 22sten Januarij jl. in een geheim consistorie te Rome gehouden is. Z. H. laakte daarin het gedrag der Sardinische regering nadrukkelijk; doch onthield zich van regtstreeksche bedreigingen, zich bepalende tot het herinneren der straffen die door de kerkvergaderingen tegen berooving der Kerk zijn vastgesteld.

SPANJE.

In de *Gaceta de Madrid* van 27 Januarij leest men eene aanschrijving van den president-minister aan de gouverneurs der provincien, waarin hun nadrukkelijk de zorg aanbevolen wordt voor de handhaving der orde, voor de regelmatige inning der belastingen en de heerschappij der wet, als onmisbare vereischten ter instandhouding der volksvrijheid. » In eenige steden des lands — zegt de generaal Espartero — wordt door de vijanden der ware vrijheid onrust en angst verspreid, onder verscheiden voorwendsels maar zonder eenigen grond, terwijl de Cortes onverpoosd bezig zijn met het maken eener liberale, zeer liberale constitutie, die de regten der Spanjaarden vaststellen en verzekeren en tevens hunne pligten bepalen zal. Zulks heeft de ernstige aandacht des gouvernements tot zich getrokken; het vermoedt dat de vijanden onzer politieke wedergeboorte, te zwak zijnde om onze beginselen openlijk te bestrijden, boosaardige middelen bezigen tot storing der kalmte die wij behoeven om eene grondwet voor het land te maken.

» Een der middelen om te regeren, zonder hetwelk in de behoeften der staatsdienst niet kan worden voorzien, is de inning der openbare inkomsten; en deze heeft de vertraging ondervonden, welke eene revolutie pleegt mede te brengen. Dit kwaad dient te worden tegengegaan, alsmede zekere verkeerdheden en bedriegelijke handelingen, ingevoerd door speculanten, die van de verwarring gebruik maakten om aan onze nationale nijverheid afbreuk te doen. Het is een van de pligten der provinciale overheid, die wanordelijkheden tegen te gaan. Bescherming zonder weifelen voor den braven en nijveren burger; doch strenge straf voor ieder die, onder de leuze van volksvrijheid, de inkomsten des Staats poogt te verminderen!"

— Aan de *Indépendance Belge* is uit Madrid, onder dagteekening van 28 Januarij jl., het volgende geschreven door eenen berigtgever, die het tegenwoordige Spaansche gouvernement geenszins ongenegen is: » Er zijn nu vier weken verloopen sedert de belastingen op alle levensmiddelen in Spanje opgeheven zijn; en nog doen de gevolgen zich niet voor, welke daarvan in het belang der verbruikers verwacht werden. Wel verre van in prijs te dalen, worden alle artikelen van algemeen gebruik met den dag duurder; en het volk, ziende dat alleen zij, die in het groot inkoopen, door het verlies der schatkist gebaat worden, vindt hierin eene nieuwe reden tot misnoegen. Het zal dan ook, naar ik vermoed, weldra zoo ver komen dat de afgeschafte belastingen door het gouvernement, onder toejuiching des volks, weder ingevoerd worden."

NOORD-AMERIKA.

In de berigten uit New York wordt sedert eenigen tijd geklaagd over verflaauwing of stilstand in vele takken der volksbedrijvigheid aldaar, waardoor een niet gering gedeelte der arbeidende volksklasse tijdelijk zonder werk is. Dit is een gevolg der ongelegenheden die de Noord-Amerikaansche handelswereld thans drukken en zich door een aantal bankroeten doen kennen. In berigten uit de genoemde stad van 13 Januarij leest men: » Men ziet thans dagelijks en bijna onafgebroken vergaderingen van werkeloos arbeidsvolk op een onzer openbare pleinen. Doorgaans wordt aldaar het woord gevoerd door zekeren Wood, die iedere gelegenheid aangrijpt om de gemoederen op te hitsen, en onlangs nog aan het werkvolk den raad gaf om door eene demonstratie in massa, » de rijke lieden schrik aan te jagen," gelijk hij zich uitdrukte.

» Gisteren heeft hier dan ook eene demonstratie plaats gehad, doch in een anderen geest, en veeleer aangelegd om medelijden dan om schrik bij de gegoede volksklasse op te wekken. Een tweehonderdtal arbeidslieden trokken vreedzaam door de voornaamste straten, met banieren waarop te lezen stond: » wij vragen werk; leeft en laat leven; de honger is een scherp zwaard; ons laatste hulpmiddel." Het arbeidsvolk was tot deze demonstratie uitgenoodigd in eene oproeping, die in zeer verzoenende bewoordingen gesteld was: en echter is aan dezelve door zoo weinigen voldaan, dat de opruijers zich niet veel vrucht van hunne pogingen schijnen te kunnen beloven."

— De spoorweg over de landengte van Panama is eindelijk zoo ver gevorderd, dat de voltooijing op handen is. In het laatst der vorige maand December was er niets anders meer te doen dan het leggen der spoorstaven over eene lengte van drie Engelsche mijlen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den* 5*den Februarij* 1855.

Onder dagteekening van den 10/22 Januarij jl., meldt de Nederlandsche consul te Odessa dat bij hem van de bevelhebbers der Engelsche en Fransche zeemagt in de Zwarte zee mededeeling is ontvangen eener bekendmaking van den volgenden inhoud:

» In naam der Regeringen van Frankrijk en Groot-Britannie:

» De ondergeteekenden, bevelhebbers der vereenigde zeemagt in de Zwarte zee, brengen, overeenkomstig de bij hen van hunne gouvernementen ontvangen instructien, bij deze ter algemeene kennis:

» Dat van den 1sten Februarij 1855 af, door eene voldoende Fransche en Engelsche scheepsmagt in staat van strikte blokkade zijn gesteld:

» De mond van den Dniester, de havens van Akerman, Ovidiopol, Odessa, al de havens gelegen tusschen de kaap van Otschakow en de landtong van Kinburn, daaronder begrepen Nikolajew en Kherson;

» De monden van den Bug en den Dniepr;

» De havens gelegen tusschen de landtong van Kinburn en kaap Tarkhan, daaronder begrepen de havens aan de golf van Perecop;

» De haven van Sebastopol;

» De havens gelegen tusschen kaap Aia en den ingang der zeeëngte van Kertsch, met name die van Yalta, Aluschta, Sudak, Kaffa of Theodosia;

» De haven van Kertsch, de zeeëngte van Kertsch, de ingang tot die zeeëngte en al de havens aan de zee van Azow, met name daaronder begrepen de havens van Berdiansk, Taganrog en Arabat:

» De mond van den Don, de havens van Anapa en Sudsjuk;

» Tot op nadere kennisgeving zullen de havens van Eupatoria, Streletzka, Kamiesch, Kozatsch en Balaclava niet in deze blokkade begrepen zijn.

» Voorts wordt bij deze bekend gemaakt, dat alle maatregelen, gewettigd door het regt der volken en door de tractaten tusschen Z. M. den Keizer der Franschen, H. M. de Koningin van Engeland en de onderscheiden neutrale mogendheden, zullen aangewend en ten uitvoer gelegd worden tegen alle schepen, welke beproeven mogten de bovenvermelde blokkade te schenden.

» In de haven van Kamiesch, 15 Januarij 1855.

» *De Schout-bij-nacht, Opperbevelhebber der Britsche zeemagt in de Zwarte zee,*	» *De Vice-Admiraal, Opperbevelhebber der Fransche zeemagt in de Zwarte zee,*
» E. LYONS."	» BRUAT."

De Fransche *Moniteur* van den 2den dezer deelt dezelfde bekendmaking mede en voegt er bij dat door de bevelhebbers der geallieerde eskaders terstond de noodige maatregelen zijn genomen om tot na effective blokkade over te gaan zelfs nog voor den afloop van het aan de neutrale vlaggen toegestane uitstel.

Met dit nommer der *Staats-courant* wordt verzonden vel 72 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, bevattende: *a.* eene Koninklijke Boodschap ten geleide van een Ontwerp van Wet, verklarende het algemeen nut van de voltooijing van den aangelegd wordende grindweg van Willemstad naar Steenbergen en van daar tot den grooten weg onder Halsteren (provincie Noordbrabant), met eene daarbij behoorende Memorie van Toelichting; *b.* de Memorie van Beantwoording van het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs voor het ontwerp van wet tot regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der ministeriële departementen.

Volgens telegraphische berigten is het ijs op de Moezel reeds losgeraakt en heden morgen ten 8 ure tot Coblenz afgedreven. Te Keulen stond de Rhijn heden morgen op 6 voet 3 duim; de dooi hield aan en er was weinig drijfijs.

Wat de Nederlandsche rivieren betreft vermelden de laatste berigten geene verandering in de gesteldheid van het ijs dan alleen dat hetzelve zich laatstelijk ook te Nijmegen, waar de rivier tot dusver open was

gebleven, den 3den dezer op de hoogte van fort Kraijenhoff heeft vastgezet.

Volgens de officiele opgaven was de staat der Nederlandsche rivieren als volgt:

Jan. Feb. 1855.	Uur der peiling.	Plaatsen of posten.	Hoogte aan de peilschaal.	Hoogte onder nul of het noodpeil.	In de laatste uren.	Gewassen.	Gevallen.	Jan. Feb. 1855.	Uur der peiling.	Plaatsen of posten.	Hoogte aan de peilschaal.	Hoogte onder nul of het noodpeil.	In de laatste uren.	Gewassen.	Gevallen.
	v.m.		el. dm.			Duim.			v.m.		el. dm.			Duim.	
		Waal.													
30	»	Hulhuizen	12.92	»	24	»	4	30	»	Arnhem	10.15	»	24	12	»
31	»	id.	12.77	»	24	»	15	31	»	id.	10.19	»	24	»	5
1	»	id.	12.62	»	24	»	15	1	»	id.	9.90	»	24	»	20
2	»	id.	12.47	»	24	»	15	2	»	id.	9.75	»	24	»	15
3	»	id.	12.40	»	24	»	7	3	»	id.	9.58	»	24	»	17
		Neder-Rhijn.								**IJssel.**					
30	»	Pannerden	10.92	»	24	11	»	30	»	Westervoort	10.32	»	24	5	»
31	»	id.	11.03	»	24	11	»	31	»	id.	10.37	»	24	5	»
1	»	id.	10.95	»	24	»	8	1	»	id.	10.17	»	24	»	20
2	»	id.	11.10	»	24	15	»	2	»	id.	9.97	»	24	»	20
3	»	id.	11.07	»	24	»	3	3	»	id.	»	»	24	»	»

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine ad interim brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, met instandhouding der bestaande kruisposten der Loodsvaartuigen voor de zeegaten van *Goedereede*, *Maas* en *Brouwershaven*, een nieuwe kruispost *bepaaldelijk voor het zeegat van Brouwershaven* is gevestigd.

Deze nieuwe kruispost is bepaald van ééne Duitsche mijl ten noorden, tot 2½ à 3 mijlen ten westen of zuidwesten der Uitertonnen van het *Brouwershavensche zeegat*, naar gelang van wind en getij.

Aanvankelijk wordt daartoe bestemd een *kotter*, voerende het nº. 9, en den naam *Brouwershaven* in het zeil.

De Loodsen van dezen kotter zijn bepaaldelijk en uitsluitend bestemd ten dienste der schepen den wil hebbende naar *Brouwershaven*. Zij zullen dus *niet* mogen overgaan op schepen naar andere zeegaten bestemd.

Alleen in geval van nood en door omstandigheden daartoe gedrongen, zal het hun vrijstaan met eenig schip een ander zeegat dan dat van *Brouwershaven* binnen te gaan, waaromtrent zij zich alsdan behoorlijk zullen hebben te verantwoorden.

's Gravenhage, den 16den Januarij 1855.

Voor den Minister voornoemd.
De Secretaris-Generaal,
MULLER.

*** De Minister van Marine ad interim maakt bekend dat de te Willemsoord nieuw opgerigte Tijdmeter-telegraaph is geplaatst op 52° 57′ 49″ Noorderbreedte en 4° 46′ 46,5″ lengte beoosten den Meridiaan van Greenwich.

's Gravenhage, den 4den Januarij 1855.

Voor den Minister voornoemd.
De Secretaris-Generaal,
MULLER.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Eerste* trekking der *Vijfde* Klasse van de 225ste *Staats-Loterij*, op Maandag den 5den Februarij 1855, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

Nº. 6704 een prijs van 1500 gulden.

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Breda zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

het vergrooten van de Woning voor Onderofficieren bij de Koninklijke Academie voor de Zee- en Landmagt te Breda.

Deze Aanbesteding zal geschieden den 16den Februarij, des morgens ten elf ure, in het Koffijhuis bij de Kinderen Beekmans, op de Groote Markt, alwaar van den 6den te voren het Bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Breda.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Burgemeester, hoofd van het Gemeentebestuur van Arnhem; gezien hebbende het besluit van heeren Gedeputeerde Staten der provincie Gelderland, van den 31sten Januarij jl., nº. 22, waarbij benoemd worden de heeren mr. baron van Lynden en baron van Voorst, leden van het collegie van Gedeputeerde Staten, met den Griffier der Staten, om uit te maken eene commissie, die, bijgestaan door den heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, daartoe door den heer Minister van Binnenlandsche Zaken aangewezen, en het hoofd van het betrokken Gemeentebestuur, zich aan het locaal van het Provinciaal bestuur te Arnhem zal vervoegen, ten einde de bezwaren der belang hebbende tegen het plan van verlegging van het Station van den Rhijnspoorweg te Arnhem aan te hooren, en waarbij de dag der zitting wordt bepaald op Donderdag den 22sten Februarij 1855, des voormiddags ten 10 ure in het provinciehuis te Arnhem;

vestigt de aandacht der belanghebbenden op den tijd en de plaats, waarop de genoemde Commissie zal zitting houden, en roept de belanghebbenden bepaaldelijk op, om te voormelde tijd en plaats de bezwaren, welke bij hen tegen de onteigening van perceelen voor de uitbreiding van het Station van den Rhijn-Spoorweg te Arnhem mogten bestaan, in te brengen; terwijl verder tot narigt van de belanghebbenden is dienende, dat het plan, toelichting en grondteekening, betrekkelijk het voorgenomen werk, op de Secretarie dezer gemeente van af heden ter inzage van een ieder is nedergelegd.

En zal deze bekendmaking worden geplaatst in de *Staats-* en *Arnhemsche Courant*, en verder op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en aangeplakt.

Gedaan te Arnhem, den 1sten Februarij 1855.

De Burgemeester voornoemd,
VAN PALLANDT.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Tiel, uitgesproken op 2 Februarij jl., is *Otto van Tuijl*, wonende te Gameren, wegens onnoozelheid gesteld onder Curatele, en zulks ten verzoeke van zijne Moeder *Govertje van Arendonk*, weduwe *Gijsbert van Tuijl*, wonende te Gameren.

W. F. C. VAN LIDTH DE JEUDE, *Procureur*.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Breda, van den 19den December 1854, is de Scheiding van Tafel, Bed, Bijwoning en Goederen uitgesproken tusschen Vrouwe *Gerardina Adriana Petronella Snouck Hurgronje*, zonder afzonderlijk beroep, vroeger weduwe van den heer *Willem Prins van Kruiningen*, verblijf houdenne te Middelburg, als Eischeresse, en haren tegenwoordigen Echtgenoot den WelEdel Gestrengen heer *Dirk Johannes IJserman*, Kapitein bij het vijfde regement infanterie, in garnizoen en wonende te Breda, als Gedaagde en verweerder.

Voor extract conform.
De Procureur der Eischeresse,
MICHIELSEN.

*** Blijkens Acte, door de heeren *Roelof Hendrik Viervant* en *Abraham Lind*, Commissionairs, beiden wonende te Amsterdam, op den 31sten Januarij 1855 voor den Notaris *J. L. Kobel* en getuigen aldaar verleden, geregistreerd, is de tusschen hen bestaan hebbende Vennootschap, wegens den Commissiehandel van Kruidenierswaren en Specerijen en hetgeen daaronder is begrepen, onder de Firma van *Viervant & Lind*, met den laatsten Januarij jl. Geëindigd en Ontbonden; blijvende de vereffening der nog loopende zaken aan ieder van hen respectivelijk opgedragen.

*** De Bekende en Onbekende Schuldeischers in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van Vrouwe *J. M. M. C. Nissaeus*, Weduwe van den Hoog Edel Gestrengen Heer *C. F. E. von Römer*, in leven zonder beroep, laatst gewoond hebbende te Utrecht, worden Opgeroepen om op Maandag den 12den Februarij 1855, des voormiddags tusschen 11 en 12 ure, te verschijnen ten Kantore van den Notaris *H. Duijfjes* te Utrecht, ten einde te hooren de Rekening en Verantwoording van opgemelde Nalatenschap.

*** Bij geregistreerde en ter Griffie van de Arrondissements-regtbank te Deventer ingeschreven Acte, is tusschen mr. *Christiaan Slichtenbree*, Griffier bij de Regtbank, mr. *Jean Lemker Slichtenbree*, Griffier bij het Kantongeregt, en [illegible] *Slichtenbree*, zonder beroep, allen wonende [illegible] uitoefening eener Steenbakkerij en het drijven van Handel in Steenen, en zulks wat de derde Vennoote betreft bij wijze van geldschieting, en ten aanzien der twee eersten onder de Firma van *Gebroeders Slichtenbree*.

Dezelve zal gevestigd zijn te Deventer en wordt voor een onbepaalden tijd, beginnende met 1º. Januarij 1855, aangegaan. Elk der beide eerste Vennooten is bevoegd ten name der Firma te handelen en te teekenen. Tot opneming van kapitalen echter is de naamteekening van alle Vennooten noodig.

*** Bij Acte, op den 3den Februarij 1855 voor den Ed. Achtb. Heer Kantonregter te Weesp verleden, heeft *Johannes Stuart*, mr. Schilder, wonende aan de Diemerbrug onder de gemeente Diemen, handligting verleend aan zijnen minderjarige Dochter *Christina Stuart*, oud 20 jaren, gesproten uit zijn huwelijk met wijlen *Neeltje Vaarmeijer*, door aan haar toe te kennen de bevoegdheid speciaallijk tot het uitoefenen eener Winkelnering in Garen, Band en hetgeen daarbij behoort, het drijven van handel in de artikelen tot gemelde zaak behoorende, om alle verbindtenissen daartoe betrekkelijk te sluiten en hare inkomsten te ontvangen, uit te geven en daarover te beschikken.

Geschiedende deze aankondiging ter voldoening aan art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

*** Diegenen, welke iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de Marke *Notter* en *Zuna*, gelieven zulks vóór den eersten Maart aanstaande op te geven aan den Verwalter-Markerigter *J. B. Janssen*, te Rijssen.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, Maandag den 5den FEBRUARIJ.

NEDERLAND.	Werk. Schuld. 2½ pct.	61 3/16	61 1/2	61 1/4
	Dito 3 pct.	73	73 1/4	73
	Dito 4 pct.	90 5/8	90 3/4	90 [illegible]
RUSLAND.	Bij Hope en Co. 5 pct.	101 1/2	101 3/4	
	Dito bij Stieglitz 4 pct.	75	75 1/4	
SPANJE.	Nieuwe 3 pct. thans 1 pct.	16 5/8	16 3/4	16 11/16
	Dito binnenlandsche 3 pct.	31	31 1/8	31 [illegible]
OOSTENRIJK.	Metalliek 1816—1852 5 pct.	62 1/2	62 5/8	—
	Dito 1847—[illegible] 2½ pct.	31 7/8	—	[illegible]
	Dito [illegible]—1854 5 pct.	74	74 1/4	[illegible]
BELGIE.	Bij Rothschild 2½ pct.	49 3/4	—	
PORTUGAL.	Obligatien 3 pct.	37 7/8	38 1/8	38 1/8
PERU.	Geldl. 2½ pct.	—	—	
MEXICO.	Obligat. 1851 3 pct.	20 3/8	[illegible]	

Flaauwe beurs met weinig affaire.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.